

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

חלק כא

אור הזוהר 534 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוילי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

האדמו"ר מהאלמין

סדרת מאמרים בהמשכים

קול קורא חודש סיון תשמ"ח לפ"ק חותם בתוך חותם

מלוח השגחה נוספת, מאחר וברוב המקרים מכניסים גם את הפריטים דלהלן:

1. חומץ, 2. יין, 3. גבינה חמוצה, 4. לחם, 5. תבלינים, ועוד.

כל הדברים שמנינו כאן חייבים בהשגחה.

ועיין בספרי נפש ישעי' דף ש"ה וז"ל: דגים מלוחים שקורין "הערינג" החלב שבו צריך בדיקה מתולעים, וכמה פעמים מצאתי בו תולעים ארוכים ודקים שרחשו ונפלו ע"י רחיצה ושפשוף במים היטב.

ה"ק שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו

מחלוקת בין בעלי המקצוע בענין כשרות חלק מאותן סוגי דגים לגבי כשרותם, ישנם הסבורים שרק ארבעה סוגי דגים כשרים, ולכן חשוב מאוד להקפיד על ההשגחה. דגים מטוגנים.

יש להשיג מן המוכן דגים מטוגנים במקומות מסוימים, וברור שהדבר חייב שיהיה לו השגחה. חייבים לברר 1. מהו מקור הדג, 2. באיזה שמנים השתמשו בעת ההכנה, 3. האם בית החרושת גם מייצר דגים שאינם כשרים, 4. האם אין שאלה של בישול עכו"ם, ועוד.

דגים מלוחים בנוסף על עקרונות ההשגחה שמנינו קודם, יש להוסיף לדג

דגים ממולאים, סרדינים מאחר ואין מכירים את סוג הדג, לכן חייבים השגחה, וחוי' מההשגחה על מקור הדג, חייבים במשגיח נוסף בעת ייצור הדג הממולא וכדו', בדגים מכניסים שמנים, וכן מרקים ותבלינים, ולכן השגחה רק על מקור הדג אינה מספיקה וחייבים להשגיח על כל תהליך הייצור, וכן יש לנהוג גם בדגי לקס וסרדינים, שלעתים רבות מגיעים הדגים בלי עור ובתוך שמן.

דגי טונא הממשלה מאשרת שישנם יותר מעשרה סוגי דגים המותרים לשאת את השם טונא, ולכן קיימת

בהמשכים

סיפורי מעשיות על כשרות המאכלים

והזהירות והרחקה ממאכלות האסורות והטמאות, כמפורש בתורתנו (פ' שמיני) כי אני ד' אלקיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ השרוץ על הארץ, הרי מבואר בפירוש בפסוק שמיסודי הקדושה שצונו יוצרינו ית"ש לקדש נפשותינו, הוא להפריש ולהתרחק ממאכלות האסורות, ולהיפך ח"ו המתגאל באכילתם מטמא את נפשו ר"ל, כאומרו ולא תטמאו את נפשותיכם וגו'.

וכידוע שהרמב"ם ז"ל כותב שמדינה שלימה על ידי שאכלו מאכלות אסורות נמשך דעתם ודמם לשרש אכילתם להטומאה, והכחישו בתחיית המתים עד שנשתמדו ובא עליהם מלך רשע והרגם רח"ל.

המשך בעלון הבא

מאת המאסף והמעמד בשפה ברורה ממלל והגד אישים יטיף אמרתו יתענגו הישרים וישמחו ה'תמימים אשר דברי נאמנים יחפזון המה יברכו השם בראותם את תעלומות חכמה נסתרת ונשגבה מאוד, שאף שיחתם הקדושים צריכים לימוד. וברורותינו האלו אנחנו רואים שהתורה הקדומה מונחת בקרן זוית אין דורש ואין מבקש, וזה בא לנו כי יוצר עמ"ל עלי חו"ק הוא עול הפרנסה, והטירדה שמונחת על שכמינו לכלכל את ב"ב המוטלים עלינו. לכן אין המוח צלולה וזכה בכל יום תדירה, אי לזאת רחש לבי דבר טוב ואספתי עובדות וסיפורי מעשיות מצדיקים הקדושים איך שנהרו בעניני כשרות המאכלים, ואיך שמררו אותם מן השמים ע"ז, שיסוד קדושת ישראל וטהרתן תלוי' בשמירה

המשך מעלון הקודם

עלינו לדעת כי השחיטה הקדושה שהיא קיום דת ישראל וקיום היהדות, אינה נחלת קהילה זו או מדינה זו, רק יותר גדולה פי כמה מהחמה והלבנה שהם לכל העולם, ולא ניתנה מצוה יקרה זו להקהילות להשתמש בה קרדום כדי לחפור בה כלומר להרבות כשרות או כסף, או נתינת הכשרים, ולהרבות כבוד, רק אדרבה אנחנו מחויבים למסור עצמינו ולבטל הכבוד וכסף בשביל קיומה, וסמכות של קהלות ובתי דינים היא רק אם רוצים לחזק הדת ולא לשנות מן המקובל אצלינו, בפרט נגד דעת גדולי דורינו שי'.

והדבר לפלא, שהעיקר שנתייחד הבי"ד של כדתי' ולא השתתפו בבי"ד של הרב הראשי (שהיו מוכנים לקבלם) היו משני טעמים, ראשית מפני שהממנים הדיינים בקהלתו אינם שומרי שבת, שנית מפני שבנימוסיהם של יונייטעד סינאגאגעס, כתוב חוק שיש כח להרב הראשי להחליט ולהכריע נגד הבי"ד שלו (דבר שלא נשמע אף בערכאות של עכו"ם) שזה נגד דעת תוה"ק וממילא אין זה בי"ד כלל של תורה לייצג הצבור (וכל זה נתפרסם בחוברת בדר' הומא שי' בשנת תשל"ל בלונדון) ואיך אפשר עכשיו למסור הכל בידם.

וכבר שמעתי שכמה מהרבנים הגדולים עשו מערכה בפני עצמם להשתדל בעד שחיטה, ולא סומכין עצמן על כדתי' ולא על הלורד. וסוף סוף יתגלה האמת, ואם ח"ו נסכים להגזירות על השחיטה ולפשרות ולוויתורים הציבור לא יסלח להן, וגם

האדמו"רים יתערבו, וסוף סוף יתפרדו מהכדתי' ויעשו עצמן אגודות אגודות גם לענין השחיטה ונתינת הכשרים לרבים וכו' וכו'.

על כן נקומה נא ונתעורר בעוד מועד בטרם תחשך השמש, להתאסף יחד ולמחול כל אחד על כבודו, ויחוס על כבוד שמו ודקדוקי שחיטה (אשר גם בלי לחץ וגזירות צריכים לחמץ שמים שיהי' הכל בסדר, ואם אנו הולכין בדרכי אבותינו יש גם סיעתא דשמיא, אך בדרכים חדשים הרי כל הדרכים החדשים בחזקת סכנה) ותשועה ברוב יועץ. ובזכות זה הקב"ה ירחם עלינו לבטל הגזירה הנוראה כיר"א.

אחד הרבנים הכותב בשבדון לב

מכתב לו

קול קורא לאחב"י שהופיע בלונדון להתעורר ע"ד גזירת השחיטה

ב"ה לסדר שק ואפר ובכי ומספד וגו' נקהלו היהודים. תשמ"ח

אל כבוד אחינו בית ישראל החרדים לדבר ה' הי"ו.

עם ד' אתם, ממלכת כהנים וגוי קדוש, שנמסרה לנו תוה"ק, לכל אחד ואחד, תורה צוה לנו משה מורשה, נחלת כל יחיד ויחיד, וגם יש חיוב ערבותיא

אחד ואחד מישראל שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים. מאי בנייהו (מאי מוסיף רבי ובמאי פליג, רש"י), אמר רב משרשיא ערבא וערבא דערבא איכא בנייהו (אם נעשה כל אחד ערב על ערבותו של חבירו או לא, רבי שמעון בן יהודה סבר לא נעשה כל אחד ערב על חבירו אלא שישמרו את המצות, נמצא כל אחד ואחד ערב על מ"ח בריתות של כל אחד ואחד, אבל לא נעשה כל אחד ואחד ערב על ערבותו של חבירו אלא על חובתו של חבירו, ואתא רבי למימר, לדברי ר' שמעון שבא למנות את בריתות הערבות, יש לו למנות ארבעים ושמונה בריתות של ששים ריבוא לכל אחד, ובכל אחד האלה יש ששים ריבוא, שכולם נתערבו זה בזה על חובותם ועל ערבותם. נמצא כל אחד מקבל עליו ערבות של ששים ריבוא בשביל חובותו של חבירו, וכל אחד מששים ריבוא הללו קיבל עליו בריתות ששים ריבוא בשביל ערבותו שנתערבו אחיו על חביריהם, וזה קיבל עליו אף ערבותו של ערבים, רש"י), ע"כ.

ובתוס' ד"ה אמר רב משרשיא ערבא וערבא דערבא כתב, וז"ל: כמדומה דהכי בעי למימר, דלר"ש בן יהודה קבל עליו כל אחד מישראל לתרי"ג מצות קצ"ח ריבוא ריבואות וח' אלפים ריבואות ותי"ג ריבואות ושבע אלפים ומאתים בריתות לשש מאות אלף ושלושת אלפים וחמשים וחמש מאות בשביל ערבותו אם יעברו עליהן, ולרבי אליבא דרבי שמעון ששים ריבוא פעמים ושלושת אלפים ותקנ"ה פעמים חשבון זה בריתות קיבלו עליהן. ועיי' רש"ל שם.

והרמב"ן בפרשת תבוא על פסוק ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת, הביא מה דאיתא בירושלמי שזה קאי על החיוב להקים את התורה ביד המבטלים אותה, שאפי' הי' צדיק גמור במעשיו, והי' יכול להחזיק את התורה ביד הרשעים המבטלים אותה, ולא החזיקה, הרי זה ארור ח"ו, יעיי"ש. ונמצא שהמצוה הזאת חמורה הרבה יותר משאר מצות עשה.

והנה החפץ חיים מביא את הגמרא הנ"ל בסוטה (ל"ז ע"ב) שכל אלו הבריתות הי' בשביל הערבות, ולחד מ"ד אף על ערבא דערבא, ומבאר שם, שהערבות הזאת היא ערבות של שלוף דוץ.

[ועיין ביו"ד הל' ריבית דיש ג' מיני ערבות, א' ערב סתם, ב' ערב המשך בעלון הבא

